

Ar trebui probabil să începem cu propuneri aplicabile la proximele alegeri, cele de anul acesta, europarlamentare și prezidențiale. Procedurile au fost stabilite, mari modificări nu se pot face, dar măcar acum în ceasul al 12 –lea ar trebui să impunem niște reguli minimale. Mă voi referi la cele mai apropiate alegeri, cele europarlamentare. Ce au făcut oare în mandatul ce în curând se va încheia reprezentanții noștri la Bruxelles?... Faceți un efort vă rog și spuneți-mi trei nume dintre ei!... Nimic?!

Așadar propun ca, potențialii candidați să fie licențiați ai universităților cunoscute și recunoscute din țară sau străinătate, cunoscători a cel puțin două limbi străine (pe lângă limba română, pe care s-o stăpânească la un nivel foarte bun), să posede un bagaj minimal privind legislația și normele/ directivele europene și, nu în ultimul rând să fie persoane de o **probitate recunoscută**

. Dacă în interior, în țară, cercul extrem face parte din jocul politic, pentru îmbunătățirea imaginii Cetății în exterior (mă gândesc aici nu doar la Parlamentul European ci și la ambasade, misiuni economice, etc.), nu putem trimite clovni și măscărici. De aceea ar fi de dorit un fel de “garanție civică – morală” semnată de fiecare candidat, care să constituie în același timp și o demisie „în alb” la orice abatere flagrantă, garanție supervizată și de propriul partid și/sau de o organizație neguvernamentală recunoscută național. Și pentru o demonstrație directă, practică, privind capacitatea umană a aleșilor, nominalizarea finală a celor 35 de europarlamentari ar trebui precedată de o discuție mediatizată și mediată de un grup de specialiști “europeniști” care să atribuie calificativul “admis” sau “respins”, fără menajamente și fără subiectivism, în funcție de prestația... publică.

Am menționat ca principală țară a societății actuale, lipsa moralității. Vă invit să-mi sugerați cum putem anula comportamentul josnic, agresivitatea rudimentară și mojicia politicianilor, subliniez, nu a marii majorități, dar prezentă masiv la nivel „înalt” și de mare vizibilitate. Și să nu uităm, modelele sunt acolo, sus. „Plebea” privește – greșit – spre... conducători. Singurul răspuns ar fi... **educația**! Dar cum să o faci, când pentru unii lipsa celor 7 ani de acasă este un argument pentru... libertinaj politic, iar pentru alții, cei școlarizați pe bandă rulantă – și nu puțini - lipsa educației generează tupeu oieresc. Povestea ciobanului Ghiță este neuro-marketing pur. Cum să pretinzi decență când plagiatorii sunt considerați victimele sistemului mediatic – elitist? Soluția?... Pedepse mărite, usturătoare, în regim de urgență, pentru plagiatori și falsificatori, pentru calomnie și ultraj intelectual. Iar pe termen lung, o educație durabilă, în care, cadrele didactice și pedagogii foarte buni, să fie bine plătiți și mai ales respectați! Iar acele cadre didactice agramate, ajunse din întâmplare în sistem sau chiar în funcții de conducere (tot pe nerușinatele criterii politice) să fie de urgență înlăturate sau trimise la definitivă... reciclare. Cum e posibil să predai limba română și să faci greșeli gramaticale?... Din păcate am văzut câteva cazuri ce mă fac să regret dispariția unor „școli din epoca de aur”. Și dacă vorbim de educație, fundamentul construcției strategice al oricărei națiuni, cred că sunteți convinși că eu, tu, nu putem zdruncina sistemul, din păcate politicienii încă nu ne... ascultă, dar îi putem **avertiza**!...

Da, îmi veți spune că nu spun/scriu noutăți, am mai auzit soluțiile astea și fără... succes. Păi, atunci, haideți să „impunem” (referendum!) guvernanților să adopte lege/legi prin care să fie evaluați după performanțele de țară. Să semneze și ei un CONTRACT cu noi!... Contractul social (adaptat după cel propus de J. J. Rousseau) v-ar spune ceva?... La sfârșit de mandat, pe baza unei evaluări neutre dar exigente (făcute de academicieni, oameni de cultură, oameni de

afaceri, etc.), utilizând criterii cuantificabile dar și norme calitative (inclusiv spre ex. gradul de fericire/ satisfacție a locuitorilor), indicatori economici, etc. să le acordăm un calificativ. Iar în caz de eșec administrativ la nivel național, demonstrat, să returneze la bugetul statului, absolut toate sumele cu care au fost remunerați în perioada analizată (inclusiv... șpagile). Și acest lucru să se întâmple la toate nivelele, de la cel de jos, local, până la național, peste tot acolo unde sunt făcute numirile pe criterii politice. Sună utopic? Și totuși în fabrici există CTC –ul, iar muncitorul plătește pentru rebuturile produse, în sport există campioni, și veniturile le sunt ajustate în funcție de performanță, în business există succesul sau falimentul și administratorul sau acționarii suportă consecințele. Politicianul nu plătește, nu va plăti niciodată?...

La fel ar trebui să se întâmple lucrurile și în sănătate, gestionezi prost, plătești! Directorii, managerii amețiți de rulajele financiare ale spitalelor trebuie să-și asume pierderile și eșecurile. Altfel ce sens are postul de „manager”?... Se pare că gestionarea irațională și fără consecințe a banului public este afacerea cea mai de succes. Se pot aduna pierderi, arierate, etc.. statul plătește.

Consider că o implicare masivă a „spațiului și spiritului civic”, ce se poate face fără mare efort, ținând cont de instrumentele virtuale actuale, poate amorsa o revoluție a „gulerelor albe” și în țara noastră. Oare cât este de greu să-i bombardăm pe politicieni cu mesaje critice vis a vis de atitudinile/acțiunile lor, pe facebook, twitter sau direct pe e-mail, ținând cont că s-au modernizat și ei tocmai pentru a părea mai... umani. Fără înjurături, cu decență și argumente coerente, dacă vom trimite mii, zeci de mii de mesaje corective și coercitive probabil își vor reveni, vor arunca o privire și spre... Marele Anonim, Poporul.

Și mai este o variantă de implicare, pe care eu, parțial, am refuzat-o constant. Intrați în... „luptă”! Implicați-vă dragi tineri profesioniști răspândiți azi în întreaga lume, implicați-vă în zona politică sau măcar civică pe care o agreeți mai mult (la fel ca și mine) și faceți-vă auziți. Tăcerea sau chibițatul anonim nu schimbă niciodată nimic. Vă rog, evitați tăcerea complice!

Revenind la „armele” virtuale, din ce în ce mai puternice și mai eficiente, mă gândesc să înființăm un... Parlament Virtual. Pe baza unor date reale confirmate, privind abilitățile și competențele de cel mai înalt nivel, doritorii să devină membri de drept ai acestui parlament și propunerile, ideile, soluțiile se vor ivi cu siguranță și ne vor surprinde!

Mai propun un sistem de referință simplificat, tridimensional, pentru încadrarea sau nu a reprezentanților noștri în standardele normalului, cu variabilele definite de... **Decență,**

Onestitate

—
evitarea minciunii/ minciunilor direcționate premeditat către „stupid people” și

Profesionalism

. Dacă „trimișii” noștri spre înălțimi, nu vor obține puncte rezonabile la o astfel de analiză, să-i ia... Cel de Sus!

Și ca să închei într-o „adekvată” notă retorică vă întreb și mă întreb... unde sunt, ce fac și de ce tac intelectualii noștri?...

Iar voi, Dorina, Maria, Mirela, Jaroslav, Istvan, Johann, Norbert sau Hary ar trebui să spuneți răspicat, în scris, asumându-vă identitatea, care vă sunt nemulțumirile, așteptările, speranțele. Așa pot apare soluțiile!

AUTOR: Ion Maris

7 ianuarie 2014

www.sighet-online.ro